

משמעות המאבק האנושי

שלום וברכה ידידי היקרים. מי ייתן והרצאה זו תעזור לכם במאבק האנושי העצום למצוא הגשמה ומשמעות בחייכם. המאבק האנושי הוא גדול כל כך, משום שעליכם להתמודד עם המנותקות של תודעתכם. כבני אנוש, המציאות שאתם חווים אינה אלא שבריר זעיר מהמציאות הכוללת. בשל זערויותה היחסית, [המציאות שאתם חווים] היא נטולת הקשר; וכשהתודעה אינה מחוברת למשמעות העמוקה של הדברים, החיים חייבים להיות מאבק. הדבר חל על כל אדם, לפחות במידה מסוימת; שכן אפילו לאינדיבידואלים המודעים ביותר יש תקופות שגם הם הולכים לאיבוד במבון המנותקות שלהם עצמם.

הבעיה היא שהמיינד העומד לרשותכם, זה שבאמצעותו אתם מנסים לתפוס ולהבין, הוא עצמו מקוטע, כמו המציאות שהוא אמור להתעלות מעליה. זו אכן נראית משוכה בלתי עבירה. לפיכך, המאבק הוא בעצם: איך אפשר להרחיב את התפישה שלכם, את התודעה עצמה, כך שהיא תוכל לתפוס את המשמעות שמאחורי המניפסטציה [הביטוי הנגלה לעין]?

אתם תמיד טועים בין המניפסטציה לבין הסיבה השורשית. עליכם ללמוד בעמל רב, באמצעות צמיחה אישית, להבדיל בין סיבה לתוצאה, בין מציאות למניפסטציה. הבנת החיים בדרך זו, שהיא עמוקה יותר ותמיד משחררת, ניתנת להשגה רק דרך עימות-עצמי אישי [personal self-confrontation], לעולם לא דרך ספקולציות תיאורטיות.

עליכם להתחיל בכמה מושגים כללים, שהם בהחלט הכרחיים כדי לפתוח בסופו של דבר דלתות נעולות, שכן איך תוכלו להרחיב את תודעתכם כל עוד לא ניסיתם מספר אפשרויות חדשות שמרחיבות את היריעה? מדענים מגיעים לגילויים חדשים באותה הדרך. הם מגבשים הנחות רדיקאליות ושוקלים אותן ברצינות באופן זמני. אם מתברר שההנחות שגויות, הם לא הפסידו דבר. הם שמים אותן בצד ומנסים אלטרנטיבות אחרות כדי להגיע להבנה עמוקה יותר. כשהם מוצאים את האמת, ההנחה שלהם הופכת לעובדה ניסויית¹. התפתחות התודעה האנושית לא שונה מכך.

במהלך הרצאות אלה ציינתי מדי פעם את החומר היצירתי. אבל כל מה שאומר לא יכול לתאר את הפלא והאמת של החומר הזה. בהשוואה למציאות, המילים נשמעות חלולות. אולם הניסיון שלי להביע במילים היבטים מסוימים של החומר היצירתי עשוי להיות בדיוק מה שחלק מכם זקוקים לו כרגע כדי לחוות את אמיתותו – לפחות עד כמה שאפשר מבחינה אנושית בכל שלב נתון בהתפתחות האישית. על כן הניחו לי לנסות, פעם נוספת, למצוא מילים שיכולות להביע חלקיק כלשהו של מקור כל החיים הזה.

חומר יצירתי הוא האנרגיה החזקה ביותר. הוא חומר החיים הפורה ביותר שניתן להעלות על הדעת. חשילותו² וכוחו ההיענות שלו למיינד היצירתי הם אינסופיים כמו היקום עצמו. כל דבר שהתודעה יכולה להעלות על הדעת ולבטא במחשבה, ברגש ובכיוון-רצון, חומר החיים היצירתי מעצב, יוצר, בונה זאת. לדעת ולחוות זאת פירושו להיות מחובר לתהליך היצירה/הבריאה, שהוא תהליך בלתי פוסק [ongoing] שזמין לכל היצורים החיים. לדעת זאת, כמוהו כמפתח למאבק האנושי.

מה שהתודעה קובעת, חומר החיים "מציינת" לכך כמו חומר בידוי של פסל [כחומר ביד היוצר]. ההבדל היחיד הוא שחומר החיים הינו תהליך חי, מתנועע ואנרגטי, הכולל חוקים בלתי משתנים משלו. חומר חיים יצירתי הוא דבר חי ממש כמו התודעה המעצבת אותו.

סך כל התודעה של הישות – ובכלל זה הלא-מודע על כל רמותיו: עמדות, מחשבות, רגשות וכיווני רצון – יוצר את חוויית החיים, שנראית אז לאדם המנותק והלא מודע כמו גורל אקראי. כשאתם נמצאים בתחילת הדרך באבולוציה שלכם, גורל מקרי זה מיוחס, ברמה הפרימיטיבית ביותר, לרצונה האקראי באותה מידה של אלוהות כלשהי [a deity], המרוחקת מאוד מהאדם עצמו. כשההתפתחות נמשכת והרוח האלוהית, היצירתית, חדלה להיתפס כישות שמחוץ לאדם עצמו, אלא [היא הופכת ל]כוח הנמצא בתוכו, הגורל האקראי שמפניו אתם פוחדים הוא הלא-מודע שלכם עצמכם. הזרמים והעמדות רבי העוצמה שעדיין חומקים מעיני התפישה המודעת, מעוררים באדם פחד, ממש כמו דמותו הסמכותית, המוזרה והמרוחקת של אל מעניש כלשהו. משלב זה והלאה, הנתב שלכם חייב לעסוק בביסוס הקשר עם הלא מודע שלכם כדי לרכוש מחדש שליטה אמיתית בגורלכם.

שלבי הביניים בין שני הקטבים – ייחוס גורלך לאל מרוחק, ולהיות מחובר לתהליכים שהיו קודם לא מודעים – הם מגוונים. אחד מהם, למשל, הוא עיוורון חומרני, שבו רק מה שניתן לראות ולמשש קיים, ואילו כל ההתרחשויות שמחוץ לשליטתכם נראות כמו צירופי מקרים או כמזל. אין למעשה הבדל גדול בין זה לבין האל המרוחק שחורף בזדון את גורלם של

¹ Experiential פירושו גם ניסויי וגם חווייתי.

² חשילות [חשיל] – malleability, גמישות, כושר להתעצב לכל דבר שהוא.

אנשים, אפילו אם לאל הזו מיוחסות אהבה, חמלה ותבונה. הנקודה בשני המקרים היא שהאדם מרגיש שהוא חסר אוניס ואינו אחראי להתנסויותיו ולגורלו. למעשה, האדם לגמרי לא מודע אל המה והאיך של הסיבות [להתנסויותיו ולגורלו].

לגלות את המה והאיך, זו אולי נקודת המפנה המשמעותית ביותר באבולוציה של הישות. גילוי זה הוא הדבר שמבדיל בין סבל לשלום/שלווה, בין חוסר ישע להגדרה-עצמית, בין תלות אינפנטילית – בין אם תלות בסמכות של אדם אחר או ביד המקרה – לבין ריבונות [עצמית], בין חיים בפתח לחיים חסרי מורא. כידוע לאלה מכם שעוסקים ברצינות בנתיב ההתמרה, הדרך אינה קלה. פירושה ללמוד עמדות חדשות רבות, היבטים חדשים של עצמכם. מעל לכל, פירושה להתגבר על ההתנגדות המתמדת לאמץ דרכים חדשות להתמודד עם החיים. פירושה לנתץ מבנים ישנים ולייסד חדשים. פירושה לאחד ברמה הרגשית את הפיצולים הקונספטואליים השגויים ולפרק האחדות שאינן אמיתיות. החיפוש, ההעזה לצאת החוצה, חייבים לא להיזנח לעולם, או שתחזרו להרגיש מיואשים מהניתוק שלכם מן המציאות הפנימית. הייאוש היה אולי לא מודע בעבר ועשוי היה להתבטא בצורה עקיפה כל כך, עד שלא יכולתם לזהותו, אבל ככל שהישות צומחת, היא נעשית מודעת בחריפות לרגשות לא מודעים ועקורים [displaced, התקה] מסוג זה, אף שבהתחלה, האדם מתעלם ממשמעותם העמוקה.

בנקודה זו, בכל פעם שאתם חווים גורל שאינכם יכולים להבין, אולי הפסקתם כבר להאשים את העולם החיצוני – אלוהים, הגורל, החיים, יד המקרה או אנשים אחרים – אבל אתם פוחדים באותה המידה מן התהליכים הלא מודעים שלכם עצמכם. ככל שהנתק גדול יותר, כך אתם רואים את הלא מודע שלכם כמשהו פחות ממשי. פשוט אינכם יכולים להאמין שמהו הפועל בתוכם סותר באופן בוטה כל כך את מה שאתם רוצים ומאמינים בו במודע. ככל שהמנותקות היא עמוקה יותר, כך העולם הגלוי, התוצאות, נראים אף יותר כמו הממשות היחידה. שום דבר אחר לא קיים מבחינתכם. רק כשבהדרגה אתם נעשים מודעים יותר לעולמכם הפנימי, כתוצאה מהכרה בעמדות, בתגובות וברגשות מסוימים כפי שהם באמת, רק אז העולם הפנימי מקבל יותר ממשות.

עולם פנימי זה, על כל עמדותיו ההרסניות, הגיונו הפרימיטיבי וכיווני הרצון שמביסים את עצמם, חייב להפוך להיות מודע באותה המידה כמו העמדות החיוביות וכיווני הרצון החיוביים שלכם. פרדוקסאלי ככול שהדבר נראה, ככל שהדבר קורה יותר [כלומר יותר מודעות להרסנות הפנימית], כך אתם נעשים מאוחדים ובטוחים יותר. ככל שהפיצול צף אל פני השטח יותר, כך הוא כואב פחות ומייצר פחות קונפליקט. פחות חוויות לא רצויות נקרות על דרככם. בנקודה זו אתם רואים בבירור שהחוויות האישיות הלא רצויות שלכם נובעות לחלוטין מהקונפליקט הסמוי בין שתי עמדות שלא ניתנות לגישור, שצד אחד שלהן נסתר מכם, כך שכוחו רב יותר לעצב את חומר החיים היצירתי. כשאין לתודעתכם כל הזדמנות לטפל בקונפליקט הפנימי בין שתי השאיפות המנוגדות, אתם נמשכים ללא רחם למניפסטציה לא רצויה.

השאלה הבאה שעולה היא מדוע אינכם מרשים לעצמכם לדעת/להכיר את הזרמים הנגדיים, את הצדדים המתנגשים אשר נשארים מתחת למודעות החיצונית שלכם? אם תניחו לעצמכם להיות מודעים להם תוכלו בהחלט ליצור לעצמכם חוויות חיים יפהפיות. ובכן, מה באמת מונע מכם לרצות חוויות חיוביות, הגשמה, עונג? כלאחר יד אתם תאמרו, בייחוד כשאתם חדשים בנתיב זה, שהדבר מגוחך. תהיו משוכנעים שאין בתוכם שום דבר שמונע חוויות חיוביות – מכאן שגורמים מחוץ לעצמכם חייבים להיות אחראים לכך. אלה מכם שחקרו את עצמם קצת יותר לעומק נעשו מודעים – בתחילה רק בחטף – שבאמת אתם הם אלה שדוחים את ההגשמות שאליהן אתם כמהים נואשות, ושאותן אתם חושבים שאתם רוצים.

יש דרך טובה לבחון את עצמכם ידידי. דהיינו, כשאתם מדברים אל עצמכם עמוק פנימה, מתוך שכנוע ובנחישות, מילים כגון: "אני רוצה להרחיב את חיי. אני רוצה לחוות אהבה טוטאלית ועונג עילאי, בלי שליליות ומחסומים. אני רוצה לתת את עצמי באהבה מוחלטת. אני רוצה בריאות, הגשמה ושפע בכל תחום בחיי. חיים עשירים וטובים כאלה הם כן אפשריים. אני מוכן לתת לחיים ככל שאני רוצה לקבל. אינני רוצה לרמות את החיים ולרצות בסתר יותר ממה שאני מוכן לתת. אני רוצה להשיל כל זיוף, כל אנוכיות, כל מרוכזות-בעצמי, כל שליליות והרסנות, לא משנה עד כמה קשה זה נראה בהתחלה. אני רוצה להשיל את כל האשליות שיש לי לגבי עצמי, שכן זהו המחיר של לחיות חיים עשירים כאלה, ואני מוכן לשלמו. אני רוצה להתגבר על הבושות, הגאוות והיהירויות הכוזבות שגורמות לי להתחבא מאחורי העמדות פנים, ועל חוסר היושר הפנימי הסמוי שאני מרשה לעצמי כדי לא להתייבב מול עצמי ולהשתנות, ובוחר במקום זאת "לסבול", מתוך עמדה מתלוננת משהו, ובכך אני הורס את כוחות היצירה העומדים לרשותי ולא חי את חיי במלואם. האושר שלי עצמי יתרום לרווחתם של אחרים. אני מוכן להשיל את הגנות האגו שלי ואת כל השליליות, לתת ולקבל את הטוב ביותר. אני מוכן לקבל קשיים לאורך הדרך, שכן ידוע לי שבהתגברות עליהם אהפוך להיות פתוח-לקלוט [receptive] את טוב החיים. אני מוכן לצמוח מן הקשיים שלי במקום להתלונן עליהם בילדותיות, כאילו מישהו אחר נתן לי אותם. אני אתגבר על כל הרחמים-העצמיים והפחד המופרז משום שידוע לי שהם אינם אלא תחבולות מניפולטיביות של המיינד הילדותי כדי להימנע מלקבל את החיים כפי שהם" – רק ברוח זו יתגלה לכם טבעם האמיתי של החיים, לא הביטוי המעוות שלהם, שנובע מהשליליות שלכם עצמכם.

כשאתם אומרים מילים כאלה ומקשיבים היטב לתגובת העצמי הפנימי ביותר שלכם, אתם בהחלט מודעים למצוא הסתייגויות. ככל שאתם מכווננים טוב יותר לתגובות הפנימיות שלכם כך תשמעו ביתר בהירות את ההסתייגויות הפנימיות

שלכם. הסתייגויות אלה יכולות לבלוש צורה של חוסר אמון [disbelief]: "הו, בלתי אפשרי לקבל את מה שאני רוצה. זו משאלת לב בלבד". כאשר מתקבלת אצלכם תגובה כזו, ענו לה: "לא, זו לא משאלת לב בלבד, מכיוון שאינני רוצה שהדבר יינתן לי כמות קסם. אני מוכן לשלם את המחיר. אני מוכן לדרוש מעצמי לחיות את החיים במלואם מתוך מעורבות עמוקה, ולתת ככל שאני מבקש לקבל. אני מוכן לתת לחיים הרבה מאוד, עד כדי כך שאני מוכן להתייבב מול אמיתות לא מחמיאות ולא רצויות אודות עצמי ולשלם גם את המחיר הגבוה ביותר לכאורה – להיפרד מהאשליה שלי על איך הייתי רוצה להיות".³

אם תכריזו על כך בפני הווייתכם הפנימית ביותר, אתם תחדלו להונות את עצמכם ולהעמיד פנים שזה לא מציאותי, רק קסם ילדותי – העמדת פנים שנועדה רק לאפשר לכם להימנע מלראות שאתם לא באמת מוכנים לשלם את המחיר. אתם תחוו את ההתנגדות הפנימית, אתם תוכלו סוף סוף להכיר בה ולהבין את משמעותה ואת השלכותיה. אתם תראו שהספקות שלכם לגבי האפשרות לבנות לעצמכם חיים מלאים ועשירים ולהחזיק בידכם את הכוחות והמשאבים האלה, תראו שהספקות האלה לא נועדו אלא לכסות על ההסתייגויות שלכם ממעורבות, מחשיפת עצמכם לפגיעות, לאינטראקציות כנות ועמוקות, לויתור על העמדות פנים ועל הגנות ועל הרסנות מכל סוג. אתם תראו שאתם לא באמת רוצים מעורבות עמוקה בחיים, לא מספיק כדי להתייבב מול עצמכם במלוא הכנות ולראות כאתגר את מה שהחיים חושפים בפניכם ולהשתנות היכן שרצוי.

כל עוד לא תתמודדו עם ההסתייגויות שלכם ממעורבות בחיים, מהנכונות לתת לחיים ולקבל מהם, מלהתמודד ולשנות את מה שמצריך התמודדות ושינוי, וכל עוד לא תכירו בהסתייגויות האלה ותראו את משמעותן באופן העמוק ביותר, לא תוכלו ליצור חיים מלאים ועשירים יותר. עליכם לראות באופן מלא איך ההסתייגויות שלכם, איך הסייגים הבסיסיים האלה הם הסיבה לחושך שלכם, לקשיי הגורל שלכם, שאותם אתם ממהרים כל כך לייחס לנסיבות שלכאורה כלל לא קשורות להווייתכם הפנימית ביותר.

אם אתם יכולים ליטול אחריות על ההתרחשויות הלא רצויות בחייכם, יהיו אשר יהיו, על ידי ראיית ההתנגדות שלכם עצמכם להתרחבות, עשיתם בכך צעד גדול לעבר הסרת המחסומים האלה. ככל שתמשיכו בכך – וזה נתיב ההתמרה – תחוו יותר ויותר את האמת שבמילים הבאות, שכרגע אינן אלא תיאוריה עבורכם: "חומר החיים המקיף אתכם וחדור בכס הוא האנרגיה החזקה [potent] ביותר שניתן להעלות על הדעת. זהו החומר החשיל⁴ ביותר, היצירתי ביותר. זהו חומר סמוי, בלתי נראה לעין הפיזית, אך אין זה אומר שהוא לא אמיתי. הוא אינו לא אמיתי יותר מאשר אנרגיה אטומית, שגם אותה לא ניתן לראות בעין האנושית. אנרגיית החיים היא חזקה יותר מכל אנרגיה אחרת שהמינד האנושי גילה עד כה. היא יוצרת את החיים ואת כל היבטי הגורל האנושי. היא יוצרת את כל ההתרחשויות. היא סך כל התודעה המבוטאת שיוצרת את העולם החומרי.

לא משנה מה מייצרות התודעות של אנשים אחרים בסביבתכם, חוויית החיים שלכם נקבעת אך ורק לפי מה שאתם עצמכם מייצרים. מה שאתם מייצרים קובע אז האם התרחשות המונית [mass occurrence] תשפיע עליכם או לא, ואיך היא תשפיע עליכם. ההתרחשות המונית כשלעצמה היא לעולם לא ההסבר הסופי לגורלכם האישי. היא יכולה להיות רק גורם שתורם למה שאתם עצמכם כבר ייצרתם. אם למשל לא שחררתם את הנפש [psyche] הפנימית ביותר שלכם מפחד, משלילות, מהגנות, מחוסר תקווה, מכעס שלא זכה להכרה ולא תועל כראוי, אסון המוני יכלול אתכם משום שזהו הדימוי שהצבתם. כשתימצאו בחיבור עם שורשי הדברים, אתם תחדלו לנצל את ההתרחשויות המוניות, שלכאורה משפיעות על כל האנשים בלי הבחנה, כתירוץ לחוסר אחריות-עצמית אמיתית, לחוסר הגדרה-עצמית ולאי מעורבות חיובית בחיים.

חומר החיים הוא בעל כושר היענות כה גבוה, הוא כה מבעבע מעומס אנרגיה נפיצה, עד שהוא מושפע מיידית מכוחה המעצב של התודעה – סך כל התודעה, כולל זו שמתחת למודעות החיצונית. כשאני אומר מיידית, כוונתי שהחומר מגיב מיד לכל תנועת תודעה; אך אין זה בהכרח אומר שהוא מתבטא מיידית. ברוב המקרים, מה שאתם בונים עכשיו מתבטא קצת אחר כך. הוא הופך לגורלכם בעתיד – עתיד קרוב או רחוק, תלוי באיחודה ובחוסנה של תצורת האנרגיה היצירתית, בזרמים הנגדיים שבהתחלה צריך לגלות, לעבוד עליהם ולהסירם. ומה שאתם חווים עתה הוא התוצאה של מה שבניתם אתמול, בשנה שעברה, לפני עשרות ואף מאות שנים. אולם המיידיות קיימת בכל זאת, שכן כל מחשבה, רגש, עמדה וכיוון-רצון משפיעים על החומר שיוצר את חוויית החיים.

לא רק רעיונות [concepts] מודעים ולא מודעים יוצרים. גם הנימה הרגשית, האקלים בהווייתכם הפנימית. אם המחשבות שלכם בונות וחיוביות אך הנימה הרגשית מדוכאת ושלילית, אם ברגשות אתם לא מוכנים לקבל את האפשרות להתרחבות שמה, הדבר מצביע על קיומן של שכבות תודעה חבויות שסותרות את מה שאתם משלמים לו מס שפתיים ברמה המודעת. משום כך חייבים החקירה והעימות עם הניואנסים הדקים ביותר בהווייתכם הפנימית ביותר להתבצע.

³ לפי התוכן, נראה לי שאולי נשמטה במקור המילה "it", כלומר יכול להיות שהכוונה היתה: "להיפרד מהאשליה שלי על איך הייתי רוצה שהחיים

יהיו".

⁴ malleable, גמיש, בר-עיצוב.

במונחים פשוטים, מאבק החיים הוא המאבק בין המציאות האולטימטיבית – טובה, עושרה, יופיה, שמחתה, אפשרותה הבלתי נדלית להתרחבות מענגת – לבין האפלה והכיווץ שבשליליות ובהרסנות. אם לומר זאת במונחים פשוטים אף יותר, המאבק הוא בין טוב לרע. כל הפילוסופיות הדתיות בכל הזמנים הניחו את אותן אמיתות בסיסיות, שאותן יש להביא אל האנושות שוב ושוב. אך מכיוון שאמיתות בסיסיות אלה הופכות בסופו של דבר למילים ריקות ומיותרות, יש להחזיר אותן אליכם בצורות חדשות, ואולי לעטוף אותן במינוח חדש שמתאים לחברה הנוכחית.

תודעה חדשה מגיעה אל עולם זה, והיא מתחילה להתפשט. זו תודעה שתופשת את המציאות הרחבה שמאחורי המציאות הנראית, המקוטעת, שעומדת לרשותכם המיידית. תודעה זו מיוצרת/מופקת על ידי הוויות [שרמת] ההתפתחות והחיבור [connectedness] שלהן היא עמוקה יותר מזו של האדם הממוצע. הן אולי מעטות, אולם כוחן [של הוויות אלה] גדול הרבה יותר משתוכלו לדמיין. התפשטות תודעה זו מסתייעת גם על ידי מה שבמסגרת התייחסות אחרת עשוי להיות לא רצוי, דהיינו הצצות חטופות שקיבלתם מלקיחת סמים. מזיקה ככל שתהיה לאינדיבידואלים רבים לקיחת הסמים, בייחוד כשהיא נעשית לצורך בריחה מהחיים ומאבקם, מנקודת מבט כוללת, ההצצות החטופות שקיבלתם חשפו מציאות רחבה יותר שנמצאת מעבר לחיצוניות של החיים. כמו כן, חרף ההשפעות המזיקות לאינדיבידואל, מבחינה כוללת, זרם חדש נכנס וסחף את העולם ויש לו השלכות ישירות ועקיפות שלא ניתנות עדיין למדידה במונחים אנושיים. ידוע לכם ידידי שאני לא מעודד לקיחת סמים מסיבות רבות. אבל קיימת האפשרות שדבר כלשהו יהיה לא רצוי לאינדיבידואל ובכל זאת תהיה לו השפעה מאזנת בראייה הכוללת של הדברים, והוא יתרום בסופו של דבר להאצת ההתפתחות.

השאלה איך להתייחס לכל דבר תלויה תמיד באינדיבידואל. אתם יכולים לבחור להתנסות בסמים פעם אחת כתמריץ להאצת ההתפתחות האישית, או לבחור לשקוע בהם כבריחה אולטימטיבית. בכל זאת, בסך הכל, יותר ויותר אנשים, אפילו אלה שהשתמשו בסמים כבריחה, משנים את תפיסותיהם, והדבר מבשר על מימד הוויה חדש. כמעט תמיד, המשמעות העמוקה של התרחשויות המוניות – לא משנה עד כמה הן רצויות או לא רצויות לכאורה – ניתן לעמוד עליה רק בשלב מאוחר הרבה יותר – אולי מאות שנים אחר כך, כאשר מתקבלת תמונה אובייקטיבית, לא משוחדת, וניתן לראות היבטים שלא ניתנים לזיהוי כשהאדם קרוב מכדי לראות את השלם.

המאבק האנושי הוא קרב שנערך בין העמדה הבונה לעמדה ההרסנית – לא אומר "כוחות", שכן מן המילה "כוחות" משתמע שאנו כביכול מתמודדים עם שני מערכי כוחות. במציאות, עמדות הרסניות אינן אלא עיוותים ומגבלות שמהם סבלה התודעה בתהליך איבוד המחוברות שלה, או "הידיעה" שלה, אם יורשה לי לטבוע מילה זו. ככל שידיעת/הכרת המציאות האולטימטיבית הלכה לאיבוד, ההרסנות נכנסה במקומה באותה הפרופורציה. עתה יש לרכוש את הידיעה מחדש. לרכוש מחדש את הידיעה באמצעות המינד הלא-יודע, זהו כמובן המאבק, והוא יכול לשכוך רק כשאתם מוכנים להקשיב לתגובות הרגשיות הסמויות שלכם ולאמן את עצמכם להפסיק לייפות אותן, לקחת אותן כמובן מאליו, או להכחיש את עצם קיומן. עליכם לעשות זאת בהנחיית אנשים אחרים המיומנים בכך, כי אי אפשר, כמובן, לעשות זאת לבד. השליליות שלכם, זו המכוונת וזו החבויה, צריכה לקבל הכרה ותשומת לב. זהו מפתח ישיר לשאלה איך אתם יוצרים גורל שלילי, איך אתם מעצבים את חומר החיים. כשאתם מנתקים את עצמכם מן הרצון שלכם להיות שליליים ולחוות את החיים בדרך מוגבלת ולא רצויה, אתם הופכים לחסרי ישע באמת⁵.

כאב הקיום האנושי הוא חוסר האחדות בתוך עצמכם. לעולם אין זה גורל שמישהו אחר כופה עליכם, או משהו שמישהו אחר יכול לעשות לכם, או משהו מעורפל שבמובן כלשהו "החיים" עושים לכם. חוסר האחדות הפנימית שלכם עצמכם הוא הדבר הכואב. שם מושל הפיצול הדואליסטי, ועמדתכם החיובית נחסמת באופן קבוע על ידי השליליות וההרסנות הפנימיות שנלחמות בה [בעמדתכם החיובית]. לא משנה עד כמה נראה שהסבל שלכם לא קשור כלל לתנאים שבתוך עצמכם, הדבר חייב בכל זאת להיות כך. נותר לכם רק לגלות זאת.

בכל מקום שקיימת שליליות, גם חוסר אחדות – ומכאן כאב – קיימים; הדבר עשוי להיראות מוזר בעיניכם, אך חוסר אחדות קיימת עד הדרגה שבה העצמי כבר הולך בדרך שהיא גם חיובית. אצל אינדיבידואלים שהרסנותם שולטת לחלוטין באופן הביטוי של אישיותם האנושית, לא קיימים ייסורי מצפון כלל. אחדות שלילית קיימת במקומם באופן זמני. אכזריות, ברוטאליות ואנוכיות – הטבע הקרימינאלי באמת – יכולים למצוא לעצמם מעין שלום [פנימי] ואחדות מעוותים. רק כאשר הרוח הנצחית כבר שחררה את עצמה מספיק לצורך יצירת מצפון, רק אז תחול מגמת עלייה בחוסר האחדות. לפיכך, אינדיבידואלים לא מפותחים מאוד הם אנשים מאוחדים, גם אם באופן זמני וחוסר יציבות, בתוך מצב הרוע שלהם. איחוד שלילי זה חייב להתרסק לגזרים [split asunder], להתפצל לחלקים נפרדים] בשלב מסוים באבולוציה [של הישות הלא

⁵ נשמע מוזר, אך כך כתוב במקור: "When you disconnect yourself from your wanting to be negative and to experience life in a limited, undesirable way, you become truly helpless".
"אולי הכוונה היא: "כשאתם מנתקים את עצמכם מלדעת שאתם רוצים להיות שליליים...".

מפותחת], על מנת לכוון מחדש בסופו של דבר אחדות הנטועה בחיוביות. מצב הביניים הוא חוסר האחדות, היכן שהיבט אחד של האישיות שואף אל אהבה, אמת, אינטגרציה עם השלם והבנת המציאות המוחלטת, בעוד הצד האחר שואף לנפרדות, למטרות הרסניות, לפחד, לשנאה ולהנחות עיוורות שלעולם לא פותחות דלתות אל האור. הכאב שנובע מחוסר אחדות זה הופך בסופו של דבר לתמריץ להגביר את הרצון להתגבר על הצד השלילי ולחזק את הצד החיובי. מאמץ זה מוביל אז לתודעה החדשה, המורחבת, שמכוננת איחוד גבוה יותר.

רוב האנשים, למעט אותם בודדים שהולכים בנתיב כשלכם, אינם מודעים לשאיפות ההרסניות שלהם עצמם. הם הצליחו להסיט מהן את המבט ואינם שמים לב באילו דרכים עקלקלות ההרסנות שלהם מתבטאת. אני יכול לומר שגם אלה מכם שעוסקים באופן פעיל מאוד בעבודת העימות-העצמי שלכם, גם אתם מעלימים עין מפעם לפעם מהשאלה איך ואיפה ההרסנות שלכם מתבטאת. אינכם רואים איך התבטאויותיה [מניפסטציות] העקיפות משפיעות עליכם ואיך אתם נוטים עדיין להאשים נסיבות שמחוץ לעצמכם בחוויותיכם השליליות. במציאות, חוויה שלילית נובעת אך ורק מן הצד ההרסני של הפיצול הפנימי שלכם. ככל שתילחמו בכך בצורה מודעת ומכוונת יותר, כך תצליחו לבסס יותר אחדות פנימית, ולפיכך ליצור חוויית חיים רצויה ונחשקת לגמרי שגורמת לכם להיות מודעים בצורה עמוקה יותר להגשמתכם העצמית.

כשהצד ההרסני נמצא בקונפליקט עם הצד השואף להגשמה אמיתית ולביטוי חיובי, הצד ההרסני זקוק לעתים קרובות מאוד לסיבה טובה כדי לתת פורקן לגיטימי לרגשותיו ולמעשיו העוינים. משום כך ניתן לראות לעתים קרובות אינדיבידואלים שלוחמים למען מטרה טובה בצורה קרבית מאוד. הם כבר לא נמצאים בעמדה שמאפשרת להם לבטא את דחפיהם ההרסניים למען מטרה הרסנית במפגיע, כמו למשל פשע על כל צורותיו. הם זקוקים לסיבות טובות באמת, שמשמשות אותם אז כדי לתת פורקן לחוזה ולעוצמה שהתודעה החיובית עוד לא יודעת איך להתמודד עמם. חוזק ועוצמה אלה פועלים אז בשירות הרוע, אולם האישיות הכוללת דוחה את הרוע. באופן זה נמצאה הפשרה להשתמש ברגשות שליליים למען סיבה טובה.

המצב הבא, והנחשק יותר, מושג כאשר רגשות שליליים אלה חדלים להיות מודחקים ולכן אינם זקוקים לפורקן. אז ניתן לחבוק את המטרות הטובות בלי שאלה ישמשו מוצא לרגשות שליליים, לעוינות מודחקת, משום שהעוינות מטופלת אז בצורה ישירה יותר ומתוך קבלה-עצמית. זוהי צומת קשה שאנשים רבים מועדים בה שוב ושוב. אפילו אלה מכם שעובדים בחריצות רבה ומתוך רצון טוב מועדים שוב ושוב על פני הקושי הזה, לא לדעת איך להילחם בשליליות שלכם, איך לקבל אותה בדרך הנכונה. שכן הן המאבק והן הקבלה יכולים להתקיים הן בדרך בונה והן כחרב פיפיות [self-defeating] מעוותת. הדרך האחרונה מרחיבה את הפיצול ואת כאב חוסר האחדות.

המאבק בצד ההרסני, אסור לו להתבצע על ידי הכחשת הקיים עד שאתם חדלים לדעת שהוא קיים. עליכם להילחם על ידי זימון כל האנרגיות שלכם להכרה אמיצה בכוחות השליליים בתוכם, גם אם אלה מתבטאים בצורה עקיפה כל כך, עד שהם נראים בלתי מזיקים.

מה הם הביטויים העקיפים הללו של השליליות? הרשו לי לציין כמה מהם: חוסר אנרגיה, חרדה, דיכאון, חוסר תקווה, מחלה, תסכול, כישלונות, הרגשה שאתם לוקים בחסר [feelings of inadequacy], להיות נטולי הנאה, חוסר רצון לפעול [listlessness]. אלה הם סימנים ודאיים שקיים בכם כוח הרסני שטרם זיהיתם ושלא זכה להכרה מלאה. הוא לא הובן ולא התקבל ואתם עדיין נאחזים בו משום שאתם מתייחסים אליו כאל הגנה שאין לכם כל כוונה לוותר עליה. זו הסיבה שבגללה אתם מכחישים אותו. לעולם לא ניתן להשתחרר משליליות שלא קיבלתם שקיימת בכם, קודם כל. ואינכם יכולים להצליח לדעת על השליליות הזו כל עוד אינכם רוצים לוותר עליה באמת.

ברגע שאתם בוחרים להתעמת עם השליליות שלכם, עליכם להכיר בביטוייה העקיפים ולראות שזו הרסנות מכוונת למדי באזורים הסודיים של העצמי הפנימי שלכם. בחנו את התגובות שלכם לראות האם באמת אתם רוצים לוותר עליה. שאלו את עצמכם האם ההיאחזות בה אינה קשורה בקשר הדוק לאומללות שלכם, לקשיים שלכם ולחוסר ההגשמה שלכם. האם הייתם יכולים להרגיש מוגשמים באמת, ולממש את כל הפוטנציאלים הרדומים שלכם, כאשר ההרסנות עוד קיימת בכם ואתם נאחזים בה בעיקשות – עד כדי כך שאינכם רוצים אפילו לדעת עליה? כשתרגישו בכוח הצומח מהתמודדות עם הקשיים שלכם מתוצרת-עצמית ומאיתגורם, אתם תחוו צמיחה פנימית, תנועה פנימית לא רצונית שמגיעה בצורה לא ישירה, כאילו בלי קשר למאמצים המכוונים שלכם. הדבר קורה כאשר השלמתם [עם הצורך] לעקור מן השורש כל שריד של רוע, של שליליות, של הרסנות ברגשות ובהתנהגות.

אל תפחדו להכיר בה ידידי, כי הפחד לעשות כן הוא גרוע יותר לאין ערוך מהשליליות שלכם עצמה. זהו אותה, הכירו בה וקבלו אותה. רק אז יימצא לכם מוצא. רק אז אתם מיישבים [reconcile] את הדרך הנכונה להילחם ברוע שלכם עם הדרך הנכונה לקבלו. הקבלה עוזרת לכם במאבק. למעשה, בלי קבלה, המאבק לא יכול להיות אפקטיבי. כדי שהוא יהיה בונה, כדי ליצור קבלה-עצמית ראויה שאינה מתדרדרת להתפנקות-עצמית [self-indulgence], עליכם לגשת לכך בצורה שיטתית מאוד. ראשית, חזקו את רצונכם להכיר בשליליות ולהיפטר מכולה. קחו על עצמכם מחויבות לרצות בכך ובקשו עזרה פנימית. אמרו זאת בצורה ברורה, תמציתית והחלטית ביותר; ואז האזינו לתשובה הפנימית שלכם עצמכם. אל תתעלמו מהתשובה הפנימית

או מההרגשה העמומה הראשונה של התנגדות. הכירו בהן בצורה מפורשת מאוד⁶. הכירו בכך שההתנגדות פירושה שאינכם רוצים לוותר על השליליות ושאתם מסתירים אמת זו מתודעתכם. הרהרו בהשפעות של עובדה זו וגרמו לכוונה הנסתרת להיות מודעת יותר. אז שקלו את האפשרות שמצב זה אחראי במידה רבה לכל מה שאתם רוצים לשנות בחייכם. אל תחדלו מן החיפוש אחר הקשר בין הסבל שלכם, חוסר המימוש, האומללות שלכם, לבין הסירוב הפנימי לוותר על השליליות העיקשת. רק אחרי שצלחתם את העבודה הזו, כאשר אתם רואים את הקשר בצורה בהירה וברורה, כשהתגברתם בעקבות זאת על כל התנגדות ויש לכם תגובה חיובית לחלוטין לכל המאמצים שאתם משקיעים בהסרת השליליות, רק אז תחוו את האמת במה שאמרתם בהרצאה זו ובהרצאות קודמות: שיש לכם הכוח ליצור את חוויית החיים הנחשקת ביותר שאתם יכולים להעלות על הדעת. אתם תדעו בלי צל של ספק שכוח החיים הבונה זמין לכם בלי הגבלה, ושהוא מתרחב לנצח אל תחומים חדשים של אושר והנאה, ככל שהכוח הפנימי גדל ויותר משאבים מתממשים.

בכל פעם ובכל מקום שעולים ספקות בקשר להגשמה שלכם, לאפשרויות ליצור לעצמכם חוויית חיים חדשה וטובה יותר, עליכם לתור בעין פנימית בוחנת אחר השליליות הפנימית המקבילה אשר אינה רוצה להיכנע ולסגת. אם באמת תנצלו הרצאה זו ותיישמו אותה הלכה למעשה, היא תהפוך לכלי חשוב ביותר למעבר דרך צוואר בקבוק שאולי חשתם שמפריע לכם להתקדם. עשו שימוש מדויק ביותר בגישה הזו.

מי ייתן וכולכם תישאו עימכם חומר [material] חדש ואנרגיה פנימית שמתעוררת בגלל רצונכם הטוב, בגלל ההבנה הגוברת שלכם שמובילה אתכם להחלטה על גישה חדשה לקובלנות שלכם: "אני רוצה לחפש את הסיבה בתוך עצמי במקום אצל אחרים, כדי להיות חופשי לאהוב ולחיות. אקח את הסיכון כביכול שבלעשות כן, ובכך אכונן כבוד-עצמי, אומץ, כנות, כוח, ודפוסי אנרגיה חיוביים". אם תישאו מכאן הערב אפילו רק נבט, רק חלקיק קטן מהמילים האלה, אז בהחלט היה זה ערב פורה.

היו מבורכים כולכם, ידידי היקרים, כך שתהפכו להיות האלים שאתם בפוטנציה/בכוח.

נערך על ידי גיודית וגיון סולי

⁶ במקור כתוב: "ברהיטות", articulately.